

РЕШЕНИЕ

№ 4664

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 13-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**

при участието на секретаря **ЕЛИ П. ИЛИЕВА**
като разгледа докладваното от **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**
Административно наказателно дело № 20221110211494 по описа за 2022 година

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 13 състав, в открито заседание на осми ноември две хиляди и двадесет и втора година, в състав:

СЪДИЯ: СТАНИСЛАВ СЕДЕФЧЕВ

при секретар **Е.Илиева** като разгледа докладваното от съдията а.н.д. № 11494 по описа за 2022 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на **М. А. С.** срещу Наказателно постановление /НП/ № 96 от 18.08.2022 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на жалбоподателя на основание чл. 173, ал. 3, вр. ал.1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3500 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т.2, вр. чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

Жалбоподателят излага доводи за пречки, възпрепятствали го да подаде декларация, алтернативно счита, че се касае за маловажен случай, поради което иска НП да бъде отменено изцяло.

В съдебно заседание редовно призован редовно призован жалбоподателят не се явява лично и не изпраща представител.

Въззиваемата страна в съдебно заседание иска отхвърляне на жалбата и потвърждаване на НП като издадено при спазване на разпоредбите на закона.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

С НП от 27.08.2020 г., влязло в сила на 10.09.2020 г., на М. С. било наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 лв. за извършено на 03.01.2020 г. нарушение на чл. 38, ал.1, т.1 вр. чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

През 2021 г. М. С. заемал длъжността общински съветник в община Никопол.

Срокът за подаване на годишна декларация по чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ за 2021 г. изтичал на 16.05.2022 г.

В периода от 15.05.2022 до 20.05.2022 г. М.С. бил изпратен на служебна командировка в Република Румъния. При завръщането си от Румъния С. имал здравословни оплаквания и след контакт с личния лекар, получил препоръка за медикаментозна терапия и домашно лечение до 30.05.2022 г., поради съмнения за COVID 19.

На 31.05.2022 г., М.С. подал декларация за имущество и интереси.

На 10.06.2022 г. в КПКОНПИ започнала проверка, като въз основа на направените констатации на 06.07.2022 г. В.З. – старши инспектор в дирекция „Публичен регистър“ в КПКОНПИ, съставила срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено нарушение по чл. 38, ал. 1, т.2 вр. чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ в присъствие на нарушителя и двама свидетели, като нарушителят посочил, че ще подаде възражение в предоставения му срок.

Въз основа на АУАН на 18.08.2022 г. А.с - за председателя на КПКОНПИ, издал НП, предмет на проверка в настоящото производство.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на показанията на св. В.З. и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства, включително представени от жалбоподателя заповед за командироване и медицинско направление, които съдът кредитира като еднопосочни и непротиворечиви в своята цялост, поради което по аргумент на обратното от чл. 305, ал.3 НПК не се налага по-детайлното им обсъждане.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в това производство районният съд е винаги инстанция по същество и следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Само редовно съставени от административните органи актове, при спазване на изискванията за форма, съдържание и процедура могат да бъдат основание за налагане на административно наказание.

При проверка на АУАН и НП съдът служебно констатира, че те са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност – съобразно чл. 177 от ЗПКОНПИ и представените заповеди. Спазени са предвидените от закона срокове за съставянето и издаването им съобразно чл. 34 от ЗАНН. Формата и съдържанието на

АУАН не съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, поради което не са налице основания за отмяна на НП на процесуално основание.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбоподателят не е осъществил състава на административното нарушение по чл. 38, ал. 1, т.2, вр. чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

Съгласно чл. 35, ал.1, т. 2 от ЗПКОНПИ лицата, заемащи висши публични длъжности подават декларация за имущество и интереси.

Съгласно чл. 38, ал. 1, т.2 от ЗПКОНПИ декларация за имущество и интереси се подава ежегодно до 15 май - за предходната календарна година, като през 2022 г. 15 май е неделя, поради което крайният срок е до 16.05.

В чл. 173, ал.1 от ЗПКОНПИ е предвидено, че лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв, а когато нарушението е извършено повторно, съгласно ал. 3 от същата разпоредба глобата е в размер от 3500 до 6000 лв.

По делото се установи от обективна страна, че жалбоподателят не е подал декларация в предвидения срок. С оглед на това съдът приема, че жалбоподателят е осъществил от обективна страна вмененото му нарушение.

Съгласно чл. 6 ЗАНН административно нарушение е деяние, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗАНН да се наложи административно наказание следва да се установи по безспорен начин, че деецът е осъществил виновно състава на вмененото му административно нарушение. По делото се установи, че жалбоподателят е имал пречки от обективен характер – командировка в чужбина и последвало заболяване, които са го възпрепятствали да подаде декларацията в предвидения срок, като на следващия ден след изтичане на предписания срок за лечение, той е подал декларация. Ноторно известно е, че лицата със симптоми на Covid-19 се поставят под карантина, като самоизолацията е логична пречка за спазване на предвидения срок за деклариране, поради което според настоящата инстанция в случая липсва виновно поведение от страна на жалбоподателя – умисъл или непредпазливост, респективно не е осъществен от субективна страна състава на вмененото му нарушение. Жалбата се явява основателна и НП следва да бъде отменено поради неправилно приложение на материалния закон.

Дори и да бе прието наличие на виновно поведение, за това нарушение биха се установили предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като същото би се отличавало с незначителна степен на обществена опасност. Съгласно чл. 28 от ЗАНН при маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение в едногодишен срок от предупреждението ще му бъде наложено административно наказание. "Маловажен случай", съгласно § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Подаването на декларация по ЗПКОНПИ от лицата, заемащи висши публични длъжности има за цел да съдейства за ефективно противодействие на корупцията, да гарантира, че тези лица изпълняват правомощията или задълженията си честно и почтено при спазване на Конституцията и законите и да предотврати възможностите за незаконно придобиване на имущество и

разпореждането с него. В случая не се твърди, а и по никакъв начин не се установява, че жалбоподателят е имал за цел да осуети постигането на прогласените цели на закона и че е укрил подлежащи на деклариране обстоятелства, напротив - той е декларирал изискуемите данни за имуществото и интересите си доброволно и преди образуване на административнонаказателно производство. Обстоятелството, че е санкциониран за предходно такова нарушение не изключва приложимостта на чл. 28 от ЗАНН, съгласно която разпоредба е недопустимо единствено повторно приложение на хипотезата на маловажен случай в едногодишен срок от първоначалното предупреждение на нарушителя. По аргумент за обратното – санкционирането за нарушение от един вид, не означава, че в бъдеще лицето не може да извърши нарушение с по-ниска степен на обществена опасност, съобразно всички установени релевантни обстоятелства. Следва да се посочи и че предходното нарушение е извършено преди повече от две години (т.е. извън сроковете в чл. 28 от ЗАНН), като причините за пропускане на срока и липсата на укриване на подлежащи на деклариране обстоятелства водят до категоричен извод, че степента на обществената опасност на поведението на жалбоподателя е по-ниска от тази на типичните случаи на нарушения от този вид. Налагането на административно наказание - "глоба", дори и в минималния размер не отговаря на заложените в чл. 12 ЗАНН цели, поради което и само на това основание е следвало да намери приложение чл. 28 от ЗАНН и на жалбоподателя да не се налага наказание, а да бъде предупрежден.

По изложените съображения от фактическа и правна страна, настоящият състав приема, че жалбата се явява основателна и процесното наказателно постановление следва да бъде отменено.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 96 от 18.08.2022 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на М. А. С. на основание чл. 173, ал. 3, вр. ал.1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3500 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т.2, вр. чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София-град в 14 дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____